

La meua autobiografia!

Soc la Tanzilia, vinc d'un país molt llunyà el Kirguizistan, que està al cor de l'Àsia Central.

Soc d'una ciutat que es diu Kyzyl-Kiya que té frontera amb Uzbekistan. Des de la meua infància he escoltat llengües com el rus, l'uzbec i el kirguís.

El kirguís és la meua llengua materna, l'uzbec, la llengua que es parla on he viscut, el meu avi era d'Uzbekistan, parlava l'uzbec i per això jo el parlo una mica. Amb la meua família només parlo en kirguís.

Ja des de petita m'agradaven les llengües .A l'escola vaig estudiar anglès, kirguís i rus.

A vegades anava amb una professora per estudiar anglès.

Als 19 anys vaig anar a Londres a estudiar a una escola Internacional on vaig estudiar durant un any. Va ser molt difícil estudiar perquè totes assignatures eren en anglès.

De mica en mica però, va començar a millorar el meu anglès.

Penso que quan comencem a estudiar una llengua, al principi ens costa molt. Per estudiar qualsevol llengua hem de tenir desig, temps, voluntat, interès, curiositat, una bona memòria i també poder practicar la llengua amb algú.

Quan vaig arribar a Barcelona no sabia ni castellà ni català i tampoc coneixia les tradicions i els costums d'aquí.

Ara ja porto set anys a Barcelona, parlo català i castellà que vaig aprendre a les escoles de llengües.

M'agrada molt parlar en català. També parlo altres llengües com anglès, rus, turc, kirguís, castellà i una mica de francès.

Per mi l'aprenentatge no te fi.

Considero que cada dia hem d'aprendre alguna cosa nova, útil i bona, a més de compartir els nostres coneixements amb les altres.

Aprofito aquesta oportunitat per agrair als professors de català i als treballadors del Consorci de Normalització Lingüística.

Estic molt contenta de participar en aquest concurs, perquè estic compartint la meva mini història amb les altres.